

**Η ΛΕΞΑΡΙΘΜΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΑΝΤΙΠΑΡΑΤΙΘΕΤΑΙ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΔΙΑ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΣΕΙΣΜΟΥ-Α1
υπό Κοσμᾶ Μιλτ. Μαρκάτου, καθηγητοῦ ΤΕΙ
ιδρυτοῦ τῆς Λεξαρithμικῆς θεωρίας (ΤΕΙ Λαρίσης 1976)
kmmarkatos@gmail.com – www.hellenes-markatos.gr**

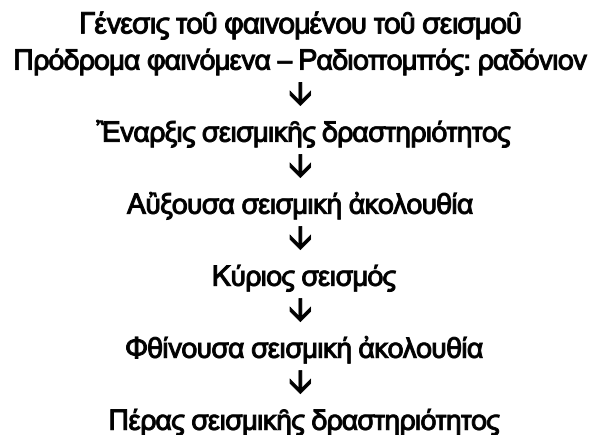
Τό ἱστορικόν

(1) Τό ὄλικόν φαινόμενον τοῦ σεισμοῦ ἐμελετήθη λεπτομερέστατα εἰς τό περιοδικόν ΠΑΜΜΕΓΑΣ (ΠΑγκόσμιος Μαθηματική Μελέτη Ἑλληνικῆς Γλώσσας) (Μαρκάτος - Ἰανουάριος 1980 – 2000, τ. 9/10, 11/12, 13/14, 15/16), καί ἀποσπάσματα τῆς ἐρεῦνης ἐδημοσιεύθησαν εἰς τό βιβλίον «ΕΛΛΗΝΟΓΕΝΕΙΑ ΛΑΩΝ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΩΝ – Τό Ἑλληνοπρεπές Γονίδιον Ἑλλήν» (Μαρκάτος, Ἐκδ. Ἑλληνικός Λόγος, Λάρισα 2000).

2) Ἀκολουθῶς, τά πορίσματα ἐκ τῆς μελέτης ἀνεκοινώθησαν εἰς τό 1ον παγκόσμιον συνέδριον διά τούς ἀριθμούς Fibonacci (Πανεπιστήμιον Πατρῶν, 1986), ὑπό τόν τίτλον: *The Study of the Earthquake by the Lexarithmic Theory* (Πρακτικά Συνεδρίου), καί ἐν συνεχείᾳ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τήν ἐφημερίδα Ἐλευθερία Λαρίσης, ἀφορμῆς δοθείσης ἐκ τοῦ μεγάλου θορύβου, πού ἠγέρθη ἐξ αἰτίας τῆς διαμάχης μεταξύ ἐπαγγελματιῶν σεισμολόγων καί τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος BAN, ἐκπροσωπούμενης ὑπό τοῦ κ. Βαρώτσου, ἀναφορικῶς μέ τήν δυνατότητα βραχείας προβλέψεως τοῦ σεισμοῦ (μερικές ὥρες πρῖν τήν ἐκδήλωσιν τοῦ κυρίου σεισμοῦ).

(3) Τέλος, δύο δημοσιεύσεις ἔγιναν (ἡ μία ἐπανάληψις ἐκείνης εἰς τήν ἐφημερίδα Ἐλευθερίαν) καί ἡ ἄλλη ἐπ' εὐκαιρία τοῦ 1^{ου} παγκοσμίου σεισμολογικοῦ συνεδρίου εἰς τήν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης (17/8/1999).

Σημείωσις1: Ἐδῶ παρατίθεται μόνον ἡ ἐν δυνάμει φάσις τοῦ φαινομένου (τό εἶναι), ἡ ὁποία ἀντιστοιχεῖ εἰς τήν ἀναρθρον μορφήν τοῦ ὀνόματος (ΣΕΙΣΜΟΣ) καί περιλαμβάνει τόν χρόνον ἀπό τῆς γεννήσεως τοῦ σεισμοῦ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς σεισμικῆς δραστηριότητος (τό γίνεσθαι – τό ὄλικόν φαινόμενον):

A – Ἡ μέθοδος ἀντιπαραθέσεως

A1 - Ἡ ἐπιστημονική θέσις

• Ἡ A1 ἔχει διαμορφωθῆ ἐκ τῆς συνεντεύξεως, πού παρεχωρήθη εἰς τό περιοδικόν ΠΑΜΜΕΓΑΣ ὑπό τοῦ Γεωφυσικοῦ Βασ. Παπαζάχου τόν Μάρτιον τοῦ 1983 ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ του (Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης) καί παρουσία τῶν συνεργατῶν του, κατόπιν ὑποβολῆς ἐιδικοῦ ἐρωτηματολογίου τόν Φεβρουάριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

• Ὁλόκληρος ἡ παραχωρηθεῖσα συνέντευξις, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τό 9/10 τεύχος τοῦ ὑπό τήν διεύθυνσίν μου περιοδικοῦ ΠΑΜΜΕΓΑΣ, ἐνδεχομένως θά ἀποσταλεῖ εἰς τήν ἐπιστημονικήν κοινότητα προσεχῶς.

> Ἡ ἐπιστημονική θέσις παρουσιάζεται εἰς τόν ἐν τῷ παρόντι συνοπτικόν πίνακα.

A2 - Κατασκευή τής βάσεως δεδομένων

A2.1 - Λαμβάνεται ή γνωμονική ακολουθία⁽²⁾ του αριθμού 725 εκ του ηλεκτρονικού λεξικού (CD), «ΚΟΣΜΟΓΛΩΣΣΑ 2007 – Τό Λεξαριθμικόν Λεξικόν τής Ελληνικής Γλώσσης»:

> Έκ τών τεσσάρων Σχέσεων τής θεωρίας⁽¹⁾, εδώ χρησιμοποιούνται μόνον οί δύο, (α) ή Σχέσις Ίσοψηφίας ύπο στενήν καί εύρειαν έννοιαν (Ίσόψηφα έπη⁽³⁾) – φράσεις μέ Λεξάριθμον 725 = ΣΕΙΣΜΟΣ) καί (β) ή Σχέσις Χρυσής Τομής Φ.

A2.3 - Λαμβάνονται οί Ίσόψηφες ομάδες τών μελών τής γνωμονικής ακολουθίας.

A2.4 - Λαμβάνονται οί διαχρονικές σημασίες τών λέξεων εκάστης Ίσόψηφης ομάδος.

> Κάθε διαχρονική σημασία άποτελεί καί μίαν πληροφορίαν διά τό έν δυνάμει φαινόμενον του σεισμού.

A2.5 - Άναζητούνται «Ίσόψηφα έπη» εκ του άνωτέρου ηλεκτρονικού λεξικού.

> Όλες αυτές οί πληροφορίες συνθέτουν τήν βάση δεδομένων διά τό έν δυνάμει φαινόμενον του σεισμού.

A3 - Συμπεράσματα

Ή μελέτη δεικνύει ότι όλες οί γνώσεις, καί διά τό δυνάμει (έν τώ Εΐναι – πριν τήν έναρξιν τής σεισμικής δραστηριότητος) καί διά τό ενεργεία φαινόμενον του σεισμού (έν τώ Γίγνεσθαι - άπό τής έναρξεως τής σεισμικής δραστηριότητος), (α) εκείνες τίς όποίες ή έπιστήμη άπέκτησε σχετικώς πρόσφατα (έντός 60 έτών) καί (β) εκείνες πού θ' άποκτᾶ διαχρονικώς, εύρίσκονται δυνάμει εις τήν δομήν τής Έλληνικής γλώσσης άπό χιλιάδες χρόνια, καί έρχονται εις τό φώς, ως άποτέλεσμα έφαρμογής τής Λεξαριθμικής θεωρίας.

> Ή (β) περίπτωσηίς έμπλουτίζεται εκ νέων λέξεων (ονομάτων), δημιουργουμένων εις τήν Έλληνικήν Γλώσσαν, όπως έγινε καί μέ τίς νεοελληνικές λέξεις ΡΑΔΙΟΠΟΜΠΟΣ καί ΡΑΔΟΝΙΟΝ [βλέπε έν συνεχεία].

A4 - Ή Λεξαριθμική θέσις (ό ομάς 725 – κατ' έπιλογήν, εκ τών 194 Ίσοψήφων λέξεων)

ΑΒΔΗΡΙΤΙΚΟΣ (725) (ό άνήκων εις τά Άβδηρα (πολύστηλον), πόλις τής Θράκης (έκβολές του Νέστου) καί τής Ίσπανίας (Γάδειρα) > Προκύπτει ή άμεσος σχέσις τών πόλεων μετά τών σεισμών.

ΆΓΡΑΦΟΝ (725) (α στερητικόν: το στερούμενον έγγραφής) > Ό σεισμός μπορεί καί νά μήν γράφεται δηλαδή νά μή συνοδεύεται εκ προδρομών φαινομένων, γεγονόςΊς Ίσοδύναμον τής μή καταγραφής του φαινομένου ύπό τών σεισμογράφων. Δηλαδή, ένω διά τούς σμογράφους δέν ύπάρχει σεισμική δραστηριότης, ό σεισμός εκδηλώνεται. Συνεπάγεται λοιπόν ότι ύπάρχουν καί είδη σεισμών χωρίς τήν εκπομπήν ραδιοσημάτων:

> Μπορεί ή έπιστήμη νά εξηγήση, διατί συμβαίνει αυτό;

Ό σεισμός είναι ΑΝΕΠΙΔΕΤΟΣ (ό μή προσδεδεμένος, εύκολώτατος εις τήν εκδήλωσιν του) > Άμα τή γεννήσει του σεισμού, δέν ύφίστανται δυνάμεις άνασχέσεως.

Ό σεισμός είναι ΑΡΤΙΓΑΜΟΣ (725) (άρτι καί γάμος - ό μόλις γεννηθείς, συζευχθείς):

> Ή πληροφορία ένδεχομένως ν' αναφέρεται εις τόν «γάμον» ή σύζευξιν δύο λιθοσφαιρικών πλακών, καί άντιστοιχεί εις τήν γέννησιν του σεισμού, άπ' όπου αρχίζει ή συσσώρευσις ενεργείας.

Ό σεισμός είναι ΒΑΔΙΣΤΗΣ (725) (ό βαδίζων, περιπατών) > Ό βαδιστής περπατᾶ, βαδίζει μέ σταθεράν ταχύτητα. Αναφέρεται μάλλον εις τήν σταθεράν ταχύτητα τών δύο λιθοσφαιρικών πλακών.

Ό Σεισμός είναι ΔΙΘΑΛΑΣΣΟΣ (725) (έπιθ., διηρημένος εις δύο θάλασσες) > Πρέπει νά σχετίζεται μέ τήν άσκούμενην πίεσιν επί τής ένδιαμέσου ξηράς προς πρόκλησιν σεισμών.

Ό σεισμός είναι ΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟΣ (725) (ό περί τήν εξήγησιν, έρμηνείαν, ό έρμηνεύων κάτι προηγηθέν) > Εξηγεί τόν μόλις προηγηθέντα «γάμον του » (;).

Ὁ σεισμός **εἶναι** ΕΠΙΣΤΙΟΝ (725) (ἐπί τῆς αὐτῆς ἐστίας) > *Ἀναφέρεται εἰς τήν τάσιν του νά παραμένῃ εἰς τήν ἴδιαν ἐστίαν (ἐντόπιος, τοπικός).*

Ὁ σεισμός **εἶναι** ΙΛΥΘΕΙΣ (725) (ὁ πλήρης ἰλύος, λάσπης - λασπώδης, πηλώδης) > *τό ἰλυόεν περιβάλλον τῆς σεισμικῆς ἐστίας ἀπορροφᾷ τό ἐκπεμπόμενον ραδιόσημα (π.χ., ραδόνιον [βλέπε ἌΓΡΑΦΟΝ].*

Ὁ σεισμός **εἶναι** ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΣ (725) (ἀνήκων εἰς τήν μεσημβρίαν - ὁ μεσημβρινός κύκλος) > *Ἴσως ὁ «γάμος του» νά συμβαίη κατά τήν μεσημβρίαν (12^η ὥραν, μεσημβρινήν ἢ νυκτερινήν) ἢ νά γίνεται ἐπί τοῦ Μεσημβρινοῦ τοῦ τόπου.*

Ὁ σεισμός **εἶναι** ΜΕΤΟΙΚΙΟΣ (725) (ὁ ἀλλάζων κατοικίαν (ἐστίαν), μεταναστεύων) > *Ἀναφέρεται εἰς τήν μετοίκησίν του, εἰς τήν ἀλλαγὴν τῆς σεισμικῆς ἐστίας του, εἰς τήν μετανάστευσίν του ἐκ τῆς συνήθους κατοικίας του (ἐντοπιότητος), ἢ ὅποια γίνεται ἐκουσίως (ἐσωτερικά αἴτια) καί ὄχι ἀκουσίως (ἐξωτερικά αἴτια) [βλέπε καί ΕΠΙΣΤΙΟΝ].*

Ὁ σεισμός **εἶναι** ΜΕΤΡΙΟΣ (725) (συνήθης, ἐπί μεγέθους, χρόνου, ἀριθμοῦ, βαθμοῦ, ὁ σταθερῶς ἐμμένων εἰς τό μέσον) > *Ἐρμηνευτέον ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης.*

Ὁ σεισμός **εἶναι** ΠΑΝΣΕΛΗΝΙΑΚΟΣ (725) (ὁ τῆς πανσελήνου ἢ κατά τήν πανσέληνον) > *Δεικνύει τήν σχέσιν του μέ τήν πανσέληνον (μέ τήν σελήνην - ἐξωτερικά αἴτια) [βλέπε Ο ΕΚΚΛΙΤΟΣ].*

Ὁ σεισμός **εἶναι** ΡΑΔΙΟΠΟΜΠΙΟΣ (725) (ὁ πέμπων ἀδιακόπως ραδιοσήματα).

Σημείωσις2: Τό ὄνομα (ἢ λέξις) εἶναι νεοελληνικόν, ἡ δέ ἔνταξις του εἰς τήν δομήν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὥστε νά ἰσοψηφῇ μέ τό «σεισμός», δεικνύει τήν διαχρονικήν συνέπειαν, δύναμιν καί ἰσχύν της. Διότι ἡ τομὴ τῆς ἐννοίας μετά τοῦ «σεισμός» (λόγω τῆς ἰσοψηφίας των) δίδει τόν κοινόν τόπον των: *Ὁ σεισμός λειτουργεῖ κατά φύσιν ὡς ραδιοπομπός, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐάν αὐτός (ὁ σεισμός) γεννᾶται καί ἐξελίσσεται ὁμαλῶς ἢ ἀνωμαλῶς (ἀπουσία ραδιοπομπῆς, ἀπουσία προδρόμων φαινομένων) [βλέπε ἌΓΡΑΦΟΝ].*

Ὁ σεισμός **εἶναι** ΤΕΜΠΙΚΟΣ (725) (ὁ τῶν τεμπῶν, πᾶσα κεχωρισμένη κοιλάς) > *Ἀποτελεῖ τήν κυρίαν αἰτίαν δημιουργίας σεισμικῆς δραστηριότητος [βλέπε καί ΜΕΣΗΠΕΙΡΟΝ ΓΕΝΗΜΑ].*

Ὁ σεισμός **εἶναι** ΤΕΡΜΙΟΣ (ὑστατος, ἔσχατος, πάντοτε ἐπί χρόνου) > *Ἀναφέρεται εἰς τήν περάτωσιν τῆς σεισμικῆς δραστηριότητος.*

Ὁ σεισμός **εἶναι** ΡΕΚΤΙΚΟΣ (725) (ἰκανός νά ἐνεργῇ) > *ἀποκαλύπτει τήν καταστροφικὴν του φύσιν (ρηγνύω, σπάζω, συντρίβω, σκίζω, κόπτω, καταστρέφω) [βλέπε ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ, ΑΝΑΣΤΗΛΩΤΗΣ, ΑΠΟΔΙΑΤΕΙΧΙΣ, ΑΠΟΘΩΡΑΚΙΣ, ΤΑΦΡΩΡΥΧΟΣ].*

A5 - Ἐναρθρες λέξεις (θηλυκά, ἀρσενικά, οὐδέτερα: $8+717 = 70+655 = 370+425 = 725$)

Σημείωσις3: Τά θηλυκά ὀνόματα ἀντιστοιχοῦν εἰς τήν παθητικὴν φύσιν τοῦ σεισμοῦ, τὰ ἀρσενικά εἰς τήν ἐνεργητικὴν καί τὰ οὐδέτερα εἰς τήν ὀριακὴν.

> **Τό κάθε ἄρθρον συνδέει τό εἶναι** (δυνάμει σεισμός) **μέ τό γίνεσθαι** (ἐνεργεῖα σεισμός).

A5.1 – Θηλυκά (H = 8)

H ΑΚΑΘΑΪΡΕΤΟΣ = 725 (ἀκατάβλητος) > *Ἀναφέρεται εἰς τήν μὴ καταβαλλόμενῃ δύναμιν καί ἰσχύν τοῦ σεισμοῦ.*

H ΑΠΗΝΟΤΗΣ = 725 (σκληρότης) > *Ἀναφέρεται μεταφορικῶς εἰς τήν σκληρὴν (καταστροφικὴν) σεισμικὴν δραστηριότητα [βλέπε ΑΠΡΟΣΗΝΗΣ].*

H ΑΠΡΟΣΗΝΗΣ = 725 (ἡπιος) > *Ἀναφέρεται εἰς τήν «ἡπιάν» σεισμικὴν δραστηριότητα.*

H ΑΡΕΥΣΙΑ (ἄρρευστος, ἔλλειψις ροῆς) > *Ἐνδεχομένως νά ἀφορᾷ εἰς τίς πανταχόθεν κεκλεισμένες ὑδάτινες μάζες.*

H ΔΕΙΝΟΠΟΪΗΣΙΣ (μεγαλοποιήσις, ἐξόγκωσις) > *Ἀναφέρεται εἰς τήν συνεχῆ ἐξόγκωσιν τῆς σεισμικῆς ἐστίας, πρὶν τήν ἐκδήλωσίν του.*

H ΕΓΚΑΙΡΟΤΗΣ (ἡ τοῦ χρόνου καταλληλότης) > *Ὁ σεισμός ἐπιλέγει τόν κατάλληλον χρό-*

νον διά τήν ἐκδήλωσίν του [βλέπε ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΌΣ].

Η ΕΥΔΗΛΟΣ (κατάδηλος) > Αναφέρεται εἰς τήν ὀλοφάνερην αἴσθησιν τοῦ σεισμοῦ.

Η ΙΣΟΚΡΑΤΕΙΑ (ισότης δυνάμεων ἢ ἰσχύος, ἰσονομία) > Ἑρμηνευτέον ὑπό τῆς ἐπιστήμης.

Η ΙΣΤΟΚΕΡΑΙΑ (κεραία ἰστοῦ, "αντέννα") > Ἄμα τῇ γεννήσει του, ὁ σεισμός λειτουργεῖ ὡς κεραία, ἐκπέμπων ραδιοσήματα (πρόδρομα φαινόμενα) [βλέπε ΡΑΔΙΟΠΟΜΠΟΣ].

Η ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ = 725 (ἢ νῆσος Κεφαλλονία) > Ἐπιβεβαιώνει ἐν σεισμολογικόν γεγονός, ἢ ἄμεσος σχέσις (καί μάλιστα ἐνεργητική, λόγω τῆς ἐναρθρῆς μορφῆς τοῦ ὀνόματος) τῶν σεισμῶν μέ τήν νῆσον [βλέπε ΑΒΔΗΡΙΤΙΚΟΣ, ΕΡΜΙΟΝΙΚΟΝ, ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΟΝ, ΜΕΣΙΝΟΝ].

Η ΜΗΧΑΝΙΗ = 725 (λειτουργεῖ ὡς μηχανή) > Ἄπαξ καί ληφθῆ ἡ πρώτη κίνησις, ὁ σεισμός λειτουργεῖ πλέον ὡς αὐτοκίνητος.

Η ΣΚΑΠΤΕΙΡΑ = 725 (σκάπτω, σκαπτήρ) > Εἶναι ἡ ἰδιότης τοῦ σεισμοῦ νά λειτουργῆ ὡς ἐργαλεῖον [βλέπε ΕΡΓΑΛΗΙΟΝ, ΤΟ ΔΡΑΝΟΣ].

Η ΣΥΡΙΓΓΑ = 725 (ὑπόγειος δίοδος, ὑπόνομος, ὄρυγμα ὑπόγειον/ ἐστεγασμένη στοά ἢ διάδρομος) > Περιγράφει τίς δράσεις τοῦ δυνάμει σεισμοῦ (εἶναι), ὑλοποιούμενες εἰς τόν ἐνεργεία (Γίγνεσθαι), λόγω τοῦ ἄρθρου Η) [βλέπε ΡΕΚΤΙΚΟΣ].

A5.2 - Ἄρσενικά (Ο = 70)

Ὁ σεισμός εἶναι (Ο ΕΚΚΛΙΤΟΣ = 725) (ὁ κλίνων ἔξω τῆς συνήθους γραμμῆς (ἀντιθ. ἐγκλιτος), φευκτός, ἀποφευκτός) > Αναφέρεται εἰς τήν ἐκκλίσιν ἐκ τῆς συνήθους ἐστίας του, λόγω ἐξωτερικῶν αἰτίων) [βλέπε ΠΑΝΣΕΛΗΝΙΑΚΟΣ].

Ὁ σεισμός εἶναι (Ο ΕΛΚΤΙΚΟΣ = 725) (κατάλληλος ὅπως ἐλκύση, ἐλκυστικός) > Πρός ἔρμηνειάν ὑπό τῆς ἐπιστήμης.

Ὁ σεισμός εἶναι (Ο ΠΕΡΙΠΌΛΙΟΣ = 725) (ὁ κείμενος πέριξ τόπου τινός) > Ἡ πληροφορία ἀποκαλύπτει ὅτι ὑπάρχουν καί εἴδη σεισμῶν, φύλακες ἐναντι ἄλλων εἰσερχομένων ἀπό ἄλλες σεισμικές ἐστίες [βλέπε καί ΕΠΙΣΤΙΟΝ].

Ὁ Σεισμός εἶναι (Ο ΠΑΓΓΕΝΕΤΗΣ = 725) (ὁ γενέτωρ πάντων) > Μπορεῖ νά λεχθῆ ὅτι ὁ,τι τό γήινον (ὄρη, πεδιάδες, ποταμοί, λίμνες, θάλασσες, ὠκεανοί) εἶναι δημιούργημα τοῦ Σεισμοῦ (προσωποποιουμένου) [βλέπε ΚΟΣΜΟΥΡΓΟΣ, ΠΡΩΤΟΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ].

Ὁ Σεισμός εἶναι (Ο ΠΑΛΙΓΚΡΑΙΠΝΟΣ = 725) (σφόδρα ταχύς) > Αναφέ-ρεται εἰς τίς κινήσεις τῶν λιθοσφαιρικῶν πλακῶν Ἡ ταχύτης των, μικρά ἢ μεγάλη, πρέπει νά εἶναι σταθερά. [βλέπε καί ΒΑΔΙΣΤΗΣ].

Ὁ σεισμός εἶναι (Ο ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΟΣ = 725) (ὁ πάλιν πίσω τρέχων, ἀβέβαιος) > Ἀποκαλύπτει τήν ἀβεβαιότητα ἐκδηλώσεως τοῦ σεισμοῦ, εἰς τήν περίπτωσιν, κατά τήν ὀποίαν, ἐν πρόδρομον φαινόμενον (τό ραδόνιον) εἶχε ἀρχίσει νά καταγράφεται.

A5.3 - Οὐδέτερα (ΤΟ = 370)

ΤΟ ΑΣΠΙΔΙΟΝ = 725 (ὑποκοριστικόν τοῦ ἀσπίς) > Ἴσως νά ἀναφέρεται εἰς τήν ἄμυναν τοῦ ἰθαγενοῦς σεισμοῦ κατά τοῦ εἰσερχομένου ἐξ ἄλλης σεισμικῆς ἐστίας [βλέπε ΠΕΡΙΠΌΛΙΟΣ].

ΤΟ ΔΡΑΝΟΣ = 725 (δράω: ἔργον, πράξις) > Ἡ ἰδιότης τοῦ σεισμοῦ νά δρᾷ [βλέπε ΡΕΚΤΙΚΟΣ].

ΤΟ ΕΡΜΙΟΝΙΚΟΝ = 725 (ἀναφέρεται εἰς τό χωρίον Ἑρμιόνη) > Δεικνύει ὅτι τό χωρίον «φιλοξενεῖ» σεισμικήν ἐστίαν [βλέπε ΑΒΔΗΡΙΤΙΚΟΣ (Ἄβδηρα), Η ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ, ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΟΝ (ὄρος), ΜΕΣΙΝΟΝ (χωρίον)].

ΤΟ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΟΝ = 725 (τό ὄρος Καλλιδρομον) [βλέπε τό προηγούμενον].

ΤΟ ΜΕΣΙΝΟΝ = 725 (χωρίον Κορινθίας) [βλέπε τά δύο προηγούμενα].

ΤΟ ΠΕΡΙΌΙΚΟΝ = 725 (ὁ περί οἰκίαν χώρος) > Αναφέρεται εἰς τόν περί τήν σεισμικήν ἐστίαν (οἰκίαν) περιβάλλοντα χώρον.

ΤΟ ΡΑΔΌΝΙΟΝ = 725 (ἀέριον χημικόν στοιχεῖον) > Ἐκπεμπόμενον ραδιόσημα, καταγραφόμενον ὑπό τοῦ σειсмоγράφου, ὥστε νά ἀξιοποιηθῆ διά τήν βραχεῖαν πρόβλεψιν.

Σημείωση4: Το ραδόνιον είναι έλληνογενής λέξις (ράδιον, τό εϋμετάβλητον), έμφανισθεΐσα τελευταΐως έν τή δομή τής έλληνικής γλώσσης. Συνδέεται μέ τήν δυνατότητα βραχείας προβλέψεως του σεισμού: *ή πρόταξις του άρθρου συνεπάγεται ότι έχει προηγηθί γνώσις αυτού έν τώ Γίγνεσθαι, δηλαδή ή έκπομπή του έν τώ Εΐναι καταγράφεται υπό τών σειсмоγράφων ως πρόδρομον φαινόμενον.*

> Η έπιστήμη όμως παραδέχεται ότι τό ραδόνιον δέν εκπέμπεται πάντοτε, χωρίς νά είναι εις θέσιν νά δώση μίαν έξήγησιν. Αυτό σημαίνει ότι δι' έν ποσοστόν σεισμών είναι αδύνατος ή βραχεία πρόβλεψις, άκάμη καί άν ή έπιστήμη έχει διαμορφώσει τήν ύπολογιστικήν διαδικασίαν εις τίς περιπτώσεις έκπομής του ραδονίου [βλέπε ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ].

A6 - Μία έξήγησις:

Ό έν δυνάμει σεισμός μπορεί ν' άνήκη εις τρεις κατηγορίες:

I. **Ένέργεια πλακών:** Μετά τήν γέννησίν του, ό σεισμός εκπέμπει ραδόνιον, τό όποϊον μπορεί νά καταγραφί υπό του σειсмоγράφου.

II. **Ένέργεια πλακών:** Μετά τήν γέννησίν του, ό σεισμός εκπέμπει ραδόνιον, τό όποϊον όμως δέν μπορεί νά καταγραφί υπό του σειсмоγράφου, διότι άπορ-ροφάται υπό του ίλυόεντος περιβάλλοντος (λασπώδους, πηλώδους, βορβορώδους) περιβάλλοντος [βλέπε ΑΓΡΑΦΟΝ, ΙΛΥΟΕΙΣ].

III, **Ένέργεια άκμονος:** Κατ' αυτήν τήν κατηγορίαν [βλέπε κατωτέρω] ό έν δυνάμει σεισμός δέν ύφίσταται, διότι τό φαινόμενον αρχίζει κατ'εύθειαν μέ τήν έναρξιν τής σεισμικής δραστηριότητος, όποτε δέν ύφίστανται καί πρόδρομα φαινόμενα [βλέπε ΑΡΤΙΓΑΜΟΣ, ΑΓΡΑΦΟΝ].

A7 - Ίσόψηφα έπη

Τά τρία πρώτα ισόψηφα έπη άποκαλύπτουν τήν αναγκαιότητα ύπάρξεως τών ύδάτων (έκ τών ούκ άνευ) διά τήν γέννησιν, διαμόρφωσιν καί εκδήλωσιν τών σεισμών:

ΣΕΙΣΜΟΣ = ΓΕΪΑ ΎΔΑΤΑ = 725 (γήινα ύδατα) > *Ό σεισμός συνδέεται άρρήκτως μέ τά γήινα ύδατα, ύπέργεια (ποταμοί, λίμνες, θάλασσες, ώκεανοί) καί ύπόγεια (ποταμοί, λίμνες, θάλασσες, ώκεανοί) καί εις βαθμόν, ώστε ό άφορισμός, «ΧΩΡΙΣ ΝΕΡΟ ΣΕΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΓΪΝΕΤΑΙ», νά είναι άπολύτως καί διαχρονικώς ισχυρός*

ΣΕΙΣΜΟΣ = ΔΕΪ ΎΔΑΤΑ = 725 (άπρόσωπον εκ του ρήμ. δέω: είναι άνάγκη, άπαιτεΐται) > *Εΐναι άνάγκη, καί διά τόν έν δυνάμει (ύπαρξις) καί διά τόν έν ενεργεία σεισμόν (εκδήλωσις), νά ύπάρχουν ύδατα [βλέπε προηγουμένως].*

ΣΕΙΣΜΟΣ = ΎΔΑΤΑ ΘΙ = 725 (άχώριστον μόριον εις τό τέλος όνόματος: τόπος κατοικίας, διαμονής) > *Ό «σεισμός» λιοιπόν έχει ώς μόνιμον κατοικίαν, διαμονήν τά ύδατα.*

ΣΕΙΣΜΟΣ = ΑΙΓΑΪΟΣ ΝΟΜΟΣ = 725 > *Αναφέρεται εις τόν μέγαν αριθμόν σεισμικών έστιών, τίς όποΐες νέμεται (νέμω, νέμομαι, νόμος) τό Αίγαΐον Πέλαγος, μετά τήν καταβύθησιν τής Αίγηΐδος. Ως γνωστόν, ή αίγαιακή πλάξ εισέρχεται βαθμιαίως έντός τής άφρικανικής, ύπροκαλούσα τούς αναρίθμητους καί συχνούς σεισμούς..*

ΣΕΙΣΜΟΣ = ΜΕΣΗΠΕΙΡΟΝ ΓΕΝΝΗΜΑ = 725 > *Ό Σεισμός γεννάται μεταξύ ήπειρών (ξηρών), οί όποΐες καταλήγουν εις ύδάτινες μάζες (ποταμούς λίμνες, θάλασσες, ώκεανούς), ύπέργειες ή ύπόγειες [βλέπε ΓΕΪΑ ΎΔΑΤΑ].*

> **Εΐναι τά «ρήγματα» τής σεισμολογικής έπιστήμης.**

> Εΐναι οί άσκούμενες άμοιβαΐες πιέσεις μεταξύ τών ξηρών και τών ύδατινων μαζών, οί όποΐες γεννούν, δημιουργούν και διαμορφώνουν τούς σεισμούς όλων τών ειδών καί κατηγοριών (χωρίς νερό σεισμός δέν γίνεται) [βλέπε ΓΕΪΑ ΎΔΑΤΑ].

ΣΕΙΣΜΟΣ = ΕΝΔΗΜΙΟΣ ΕΓΚΕΛΑΔΟΣ = 725 (έγχώριος, έντόπιος έγκέλαδος) > *Ό Σεισμός (προσωποποιημένος) συγκρίνεται μέ τόν αρχηγόν τών γιγάντων Έγκέλαδον τής Μυθολογίας μας, ό όποΐος έφονεύθη υπό τής Αθηνάς (έπικρατήσασα εκδοχή) [βλέπε ΕΠΙΣΤΙΟΝ].*

ΣΕΙΣΜΟΣ = ΕΠΑΚΜΟΝΙΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑ = 725 (ένεργεια του ἄκμονος, ἐπί τοῦ ἄκμονος) > Ἀναφορικά με τήν γένεσιν τῶν σεισμῶν, διατυπώνεται μία νέα θεωρία τοῦ συγγραφέως, συμπληρωματική ἐκείνης τῶν λιθοσφαιρικῶν πλακῶν.

A8 Ἡ θεωρία τοῦ ἄκμονος

Ὁ σεισμός συνίσταται ἐκ τριῶν γεωλογικῶν στοιχείων:

A8.1 ἐκ τῆς σφύρας (σφυρί), πού ἀποτελεῖ τό ἀνερχόμενον μάγμα, ὑπό μορφήν στήλης,

A8.2 ἐκ τοῦ σφυρηλατουμένου σώματος, πού ἀποτελεῖ τό ἄνω στῶμα τοῦ μανδύα τῆς γῆς,

A8.3 ἐκ τοῦ ἄκμονος (ἀμόνι), πού ἀποτελεῖ τήν λιθοσφαιρικήν πλάκα.

Σημείωσις5: Ἡ ἐμπνευσις αὐτῆς τῆς θεωρίας ἐβασίσθη ἐπί τοῦ ἐπιθέτου *ἐπακμόνιος*, τό ὁποῖον ἦτο ἐπίθετον τοῦ Ποσειδῶνος εἰς τήν Βοιωτίαν (Θῆβαι), γνωστήν διά τήν ἔντονον σεισμικήν δραστηριότητα [Λεξικόν Liddell -Scott, Κωνσταντινίδη].

A9 Ἡ γνωμονική ἀκολουθία τοῦ λεξαριθμοῦ **725 = ΣΕΙΣΜΟΣ:**

106, 171, 277, 448, 725, 1173, 1898, 3071 ...

Σημείωσις6: Οἱ λέξεις - ἔννοιες, οἱ ὁποῖες ἀνήκουν εἰς τίς ἰσόψηφες ομάδες τῶν μελῶν αὐτῆς τῆς ἀκολουθίας, ἱκανοποιοῦν τήν Σχέσιν Χρυσῆς Τομῆς Φ (τοῦ μέσου καί ἄκρου λόγου Φ), καί ὡς ὅμοιες ἀνήκουν εἰς τό ἴδιον γενεαλογικόν δένδρον ἔννοιων:

171/106 ≈ 277/171 ≈ 448/277 ≈ 725/448 ≈ 1173/725 ≈ 1898/1173 ≈ 3071/1898 ... ≈ Φ

A10 Ἡ ἰσόψηφος ομάς 106 (κατ' ἐπιλογὴν - ἐκ τῶν 71 ἰσοψήφων λέξεων)

(ΡΕΑ = 106 (θεά, σύζυγος τοῦ Κρόνου)): $725/106 = 6,839. \approx \Phi^4$ > Ὁ σεισμός σχετίζεται μετὰ τήν διαμάχην τῆς Ρέας καί τοῦ Ποσειδῶνος διά τήν προστασίαν τοῦ Ἄργου. Ἡ νίκη τῆς Ρέας μεταφέρει ἐν παραγματικόν γεγονός, τήν ἐξαφάνισιν τῶν ὑπογείων ὑδάτων, ἄνευ τῶν ὁποίων σεισμός δέν γίνεται, δηλαδή τήν ἐκδίωξιν τοῦ Ποσειδῶνος, ὡς θεοῦ τῶν ὑδάτων καί τῶν σεισμῶν. Τό ἴδιον πρέπει νά συνέβη καί μετὰ τήν νίκην τῆς Ἀθηνᾶς κατά τοῦ Ποσειδῶνος διά τήν προστασίαν τῆς πόλεως.

ΕΡΑ = 106 (γη) > δεικνύει τήν προφανή σχέσιν μετὰ τῆς γῆς.

ΕΑΡ = 106 (ἄνοιξις) > Ἐπαφίεται εἰς τήν εἰδικήν ἐπιστήμην νά ἐξετάσῃ, ἐάν τό ἔαρ συνδέεται ἰδιαίτερος μετὰ τῆς δημιουργίας καί ἐκδηλώσεως τῶν σεισμῶν.

ΑΔΟΚΙΑ = 106 (ἀπροσδοκία, τό μή προσδοκώμενον) > Ἡ πληροφορία αὐτή ἰσοδυναμεῖ μετὰ τό ἐξῆς γεγονός: Ἐνῶ οἱ σεισμογράφοι δεικνύουν τήν βεβαίαν ἐκδήλωσιν ἑνός σεισμοῦ, αὐτός δέν πραγματοποιεῖται [βλέπε ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΟΣ]

ΜΗΝΗ = 106 (σελήνη) > Ἐπιβεβαιώνει τήν σχέσιν τῶν σεισμῶν μετὰ τήν σελήνην [βλέπε ΠΑΝΣΕΛΗΝΙΑΚΟΣ].

ΔΙΑΚΡΙΒΕΙΑ = 106 (ἀκριβῆς τήρησις τοῦ νόμου) > Ὁ Σεισμός, ἅμα τῇ ἐκδηλώσει του, τηρεῖ πιστῶς τόν νόμον του, παραβιαζόμενον μόνον ἐκ τυχαίων γεγονότων.

ΜΕΘΑΝΑ = 106 (τά Μέθανά καί Μεθώνη: λουτρόπολις τοῦ Σαρωνικοῦ - δήμος Τροιζηνίας, νομός Πειραιῶς) > Ἀποκαλύπτεται ἡ ἄμεσος σχέσις τῶν μετὰ τοὺς σεισμούς.

A11 Ἡ ἰσόψηφος ομάς 171 (κατ' ἐπιλογὴν - ἐκ τῶν 104 ἰσοψήφων λέξεων)

ΠΑΛΙΝ = 171 (κίνησις πρὸς τά ὀπίσω): $725/171 = 4,239. \approx \Phi^3$ > Ἐκφράζει τήν ἀβεβαιότητα ἐκδηλώσεως τοῦ καταγεγραμμένου σεισμοῦ [βλέπε Ο ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΟΣ].

ΠΙΠΑ = 171 (δρυοκολάπτης) > Ἀντιστοιχεῖ μεταφορικῶς εἰς τά συνεχῆ κτυπήματα (σφύρα) δίκην ἐμβόλου τοῦ ἀνερχομένου μάγματος.

ΠΛΑΞ = 171 (παν πλατύ και αναπεπταμένον πράγμα) > Σχετίζεται μετὰ τίς λιθοσφαιρικές πλάκες.

ΠΟΚΑ = 171 (καί ποκά, ἐγκλητικόν μόριον, δωρικόν, ἀντί τοῦ πότε καί ποτέ) > Βεβαιώνει μετὰ ἀπόλυτον τρόπον τήν ἀβεβαιότητα ἀκδηλώσεως τοῦ σεισμοῦ.

ΑΔΜΟΛΙΗ = 171 (καί ἀδμωλή, ἐκ ρήματος ἀδμολῶ, ἀβεβαιότης) > Ἀποκαλύπτει ἐπίσης τήν ἀβεβαιότητα ἐκδηλώσεως τοῦ σεισμοῦ.

A12 Ίσοψηφος ομάς 277 (κατ' επιλογήν - έκ τών 89 ίσοψηφων λέξεων)

ΒΑΔΟΣ = 277 (βάδος, βάδισις, βαδίζειν): $725/277 = 2,617. \approx \Phi^2$ > Αναφέρεται εις τήν σταθεράν ταχύτητα κινήσεως τών λιθοσφαιρικών πλακῶν.

ΓΗΓΕΝΗΣ = 277 (εκ τής γης γεννηθείς, αυτόχθων, αυτοφυής, εντόπιος) > Δεικνύει τήν εντοπιότητα του σεισμοῦ [βλέπε ΕΠΙΣΤΙΟΝ, ΕΠΙΔΗΜΙΑΚΟΣ].

ΔΡΟΜΑΔΗΝ = 277= (δρομαίως) > Αναφέρεται εις τήν κίνησιν τών λιθοσφαιρικών πλακῶν, ὡς φερόντων τόν σεισμόν.

ΕΜΒΟΛΙΟΝ = 277 (το εμβαλλόμενον) > Ἡ πληροφορία ἀναφέρεται μάλλον εις τήν εισαγομένην θεωρίαν «έπακμόνιος ἐνέργεια», ἀναφέρεται δηλαδή εις τό μάγμα, τό ὅποῖον ὡς ἐμβόλιον (ἡ σφύρα) τύπτει τόν μανδύα τής γῆς (τόν σφυρηλατούμενον), ἀσκοῦν πίεσιν ἐπί του ἄκμονος (τῆς λιθοσφαιρικής πλακός) διά τήν πρόκλησιν του σεισμοῦ.

ΕΡΓΑΛΗΙΟΝ = 277 (ἐργαλεῖον) > Ἡ ιδιότης του σεισμοῦ νά ἐνεργῆ ὡς ἐργαλεῖον.

A13 Ίσοψηφος ομάς 448 (κατ' επιλογήν - έκ τών 87 ίσοψηφων λέξεων)

ἘΠΟΓΚΟΣ = 448 (ἐγκυος, ἐξωγκόμενος): $725/448 = 1,618. \approx \Phi^1$ > Αναφέρεται εις τόν ἐξουγκούμενον, τόν ἐγκυμονούμενον σεισμικόν χῶρον ἐκ τῆς συσσωρευμένης ἐνεργείας, ἐτοιμον νά τέξη (νά γεννήσῃ) τόν σεισμόν.

ΕΠΙΔΗΜΙΑΚΟΣ = 448 (οἰκοί διαμένων) > Αναφέρεται εις τήν τάσιν του σεισμοῦ νά μὴν ἀλλάξῃ τήν κατοικίαν του (τήν σεισμικήν του ἐστίαν) [βλέπε ΕΠΙΣΤΙΟΝ, ΓΗΓΕΝΗΣ].

ΠΗΛΙΝΟΣ = 448 (ἐκ πηλοῦ) > Ἴσως ἀναφέρεται εις τόν ἰλυόεντα (πηλώδη) περιβάλλοντα χῶρον τῆς σεισμικῆς ἐστίας.

Ἡ ΑΚΡΑΤΗ 448 (ἀκράτεια, ἔλλειψις αυτοκυβερνήσεως) > Ὁ ἐν δυνάμει σεισμός τείνει πρὸς τήν ἐκδήλωσιν του χωρὶς δυνατότητα αὐτοελέγχου [βλέπε ΑΚΗΔΕΜΟΝΕΥΤΟΣ].

Ο ΚΑΙΝΟΕΙΔΗΣ = 448 (ὑπὸ νέαν μορφήν) > Μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ μορφήν ὁ ἐξελισσόμενος σεισμός τῆ ἐπενεργεία ἐξωτερικῶν αἰτίων [βλέπε ΠΑΝΣΕΛΗΝΙΑΚΟΣ, ΜΗΝΗ].

> Ἡ ἰσόψηφος ομάς 725 ἐξητάσθη τό πρῶτον

A14 Ίσοψηφος ομάς 1173 (κατ' επιλογήν - έκ τών 136 ίσοψηφων λέξεων)

ΑΚΗΔΕΜΟΝΕΥΤΟΣ = 1173 (ἀνευ κηδεμόνος – μεταφορικῶς): $725/1173 = 0,618. \approx \Phi^{-1}$ > Δεικνύει τήν ἐμφάνισιν σεισμῶν, οἱ ὅποιοι ἐξελίσσονται τυχαιως [βλέπε .

ΚΟΣΜΟΥΡΓΟΣ = 1173 (δημιουργός κόσμου) > Κάθε γήινος μικρόκοσμος εἶναι δημιούργημα του σεισμοῦ [βλέπε ΠΑΓΓΕΝΕΤΗΣ, ΠΡΩΤΟΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ]

ΠΑΡΑΚΕΝΤΗΤΗΣ = 1173 (ὁ ἐνεργῶν παρακέντησιν) > Αναφέρεται εις μίαν τῶν ιδιοτήτων του σεισμοῦ, τήν ιδιότητα νά ἐνενεργῆ ὡς ἐργαλεῖον [βλέπε ΕΡΓΑΛΗΙΟΝ].

ΠΑΡΑΦΥΛΑΞ = 1173 (φύλαξ, φρουρός) > Αναφέρεται εις τόν περιπόλιον σεισμόν, ὁ ὁποῖος φυλάττει, φρουρεῖ τόν ἐπιδημιακόν σεισμόν (τόν οἰκοί διαμένοντα) ἐκ τῆς ἀπειλῆς εἰσερχομένων ἐξ ἄλλων σεισμικῶν ἐστίων [βλέπε ΠΕΡΙΠΟΛΙΟΣ]

ΠΛΑΝΩΔΗΣ = 1173 (ὁ πλανώμενος) > Ἀποκαλύπτεται ἡ πλανώδης φύσις του σεισμοῦ.

ΠΟΛΥΣΠΕΡΗΣ = 1173 (ὁ ἐπὶ πολλά μέρη τῆς γῆς διασπαρμένων) > δεικνύει τήν παγκόσμιον (γῆ) διασποράν του σεισμοῦ.

ΠΡΟΑΝΑΓΓΕΛΛΩ = 1173 (πρό, ἀνά, ἀγγέλλω, εἰδοποιῶ ἐπανειλημμένως πρότερον) > Εἶναι φανερόν ὅτι ἀναφέρεται εις τήν ἐκπομπήν προδρόμων φαινομένων [βλέπε ΡΑΔΙΟΠΟΜΠΟΣ, ΤΟ ΡΑΔΟΝΙΟΝ].

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ = 1173 (τό ὑπολογίζειν) > Δεικνύει ὅτι ὁ σεισμός λαμβάνει ὑπ' ὄψιν κάθε διαθέσιμον καί προαναγγελλόμενον στοιχεῖον μέχρι τήν ἐκδήλωσιν του. Ἡ ἀπεικόνισις του «ὑπολογισμοῦ» εις τόν σεισμογράφον, μπορεῖ νά ἀποτελέσῃ μίαν ἀριθμητικὴν διαδικασίαν διά τήν βραχεῖαν πρόβλεψιν [βλέπε Σημείωσις4].

A15 Ίσοψηφος ομάς 1898 (κατ' επιλογήν - έκ τών 59 ίσοψηφων λέξεων)

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ = 1898 (βιαία συγκράτησις): $725/1898 = 0,381. \approx \Phi^{-2}$ > Αναφέρεται εις

τίς τεράστιες γεωλογικές δυνάμεις, πού διαλαμβάνουν εἰς τήν εὐρύτερην σεισμικήν ἐστίναν, πρὶν τήν ἐκδήλωσίν τοῦ σεισμοῦ.

ΑΝΑΣΤΗΛΩΤΗΣ = 1898 (ὁ ἀναστηλώνων) > Ὁ σεισμός μπορεῖ ν' ἀποκαθιστᾶ, ἀναστηλώνη καταστραφεῖσες γεωλογικές δομές ἐκ προηγουμένου σεισμοῦ.

ΑΠΟΔΙΑΤΕΙΧΙΖΩ = 1898 (ἀποχωρίζω διὰ τειχίσματος) > Ἀναφέρεται εἰς τίς συνεχεῖς μεταβολές τῶν γεωλογικῶν δομῶν (καταστροφές, ἀποκαταστάσεις κλπ.) τοῦ σεισμοῦ, κατὰ τήν διαμόρφωσίν του.

ΑΠΟΘΩΡΑΚΙΖΩ 1898 (αφαιρῶ τον θώρακα) > Ἀναφέρεται μεταφορικῶς εἰς τήν ἀποθωράκισιν μιᾶς γεωλογικῆς δομῆς.

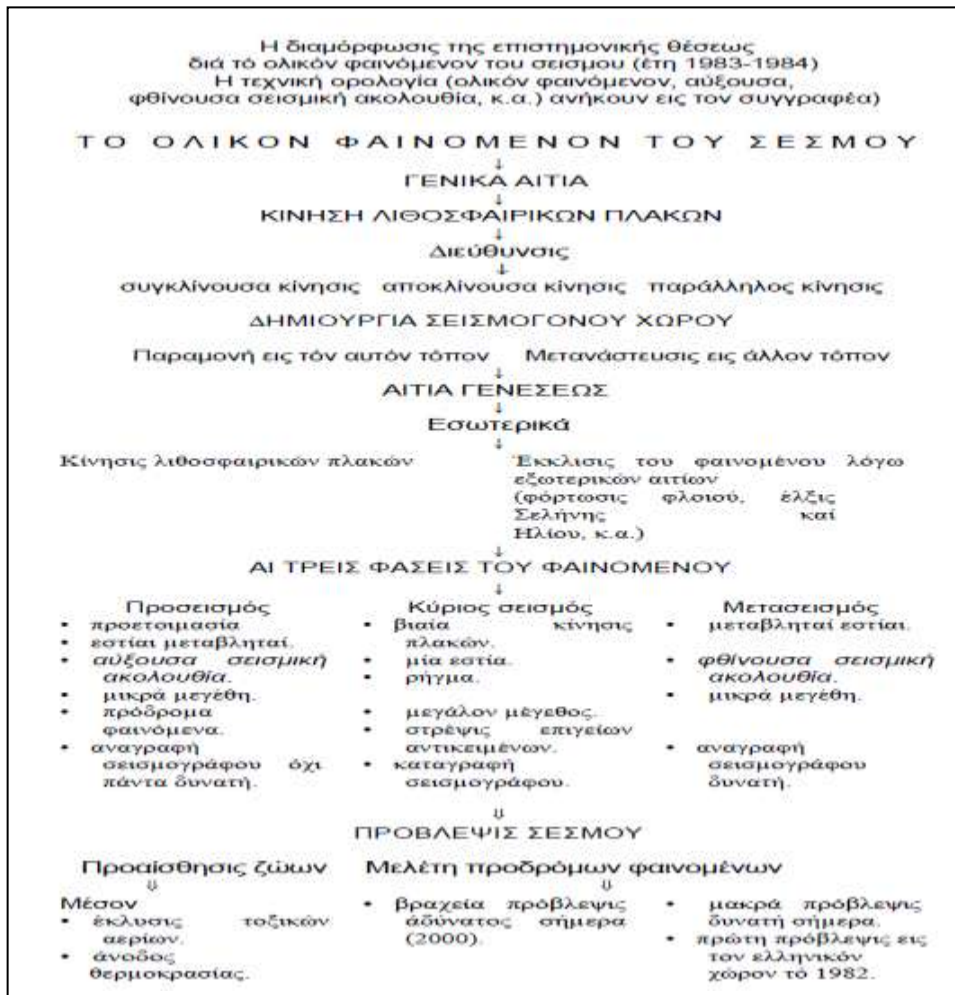
A16 Ἴσοψηφος ὁμάς 3071 (κατ' ἐπιλογήν, ἐκ τῶν 7 ἰσοψήφων λέξεων)

ΤΑΦΡΩΡΥΧΟΣ = 3071 (ὀρύσσω, ὁ ἀνασκάπτων τάφρους καί κατασκευάζων ὑπνόμους): $725/3071 = 236. \approx \Phi^{-3}$ > Ἡ σημασία τῆς λέξεως (τοῦ ρήματος ὀρύσσω) εἶναι ἀρκετῆ διὰ νά δώσῃ τό μέγεθος τῶν διαλαμβανομένων κατὰ τήν διαμόρφωσιν τοῦ σεισμοῦ.

ΠΡΩΤΟΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ = 3071 (ὁ ἀρχιεξουσιαστής τοῦ κόσμου) > Ἀναφέρεται σαφέστατα εἰς τήν παντοκρατορίαν τοῦ σεισμοῦ:

> Μπορεῖ νά ἐπεκταθῆ εἰς ὁλόκληρον τόν Κόσμον, ὁλόκληρον τό σύμπαν;

ΤΑΧΥΡΡΩΣΤΟΣ = 3071 = (ὁ ταχυκίνητος) > Ἀναφέρεται εἰς τό εἶδος τοῦ σεισμοῦ, πού κινεῖται ταχύτατα.

Παραπομπές:

1. Στην Λεξαριθμική θεωρίαν χρησιμοποιούνται 4 σχέσεις μέ φυσική σημασίαν:

1.1 Η Σχέσις τής Ίσοψηφίας (ύπό στενήν και εύρεϊαν έννοιαν - Ίσόψηφα ἔπη)

Ἡ ἰσοψηφία ἀντιστοιχεῖ στήν τομήν δύο ἐναριθμῶν ἐννοιῶν: **ΑΡΙΘΜΟΣ = ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ = 430**, καί ἀνήκει στήν τομήν ὄλων τῶν ἰσοψήφων λέξεων, τό ἄθροισμα τῶν γραμμάτων τῶν ὁποίων ἰσοῦται μέ τόν ἀριθμόν.

Ἐρμηνεία: Οἱ δύο ἐννοιες, ὡς τεμνόμενες, ἔχουν κοινές ἰδιότητες, κοινόν τόπον, ὅπως δύο τεμνόμενοι κύκλοι, ἐκ τῆς τομῆς τῶν ὁποίων συνεπάγεται ὅτι ὁ ἀριθμός εἶναι καθολικός, τόσον στόν μικρόκοσμον ὅσον καί στόν μακρόκοσμον (ἀβίων καί ἐμβίων, ἀνοργάνων καί ὀργανικῶν ὄντων)

1.2 Ἡ Σχέσις Ὁριακοῦ Ἀθροίσματος

Ἡ σχέσις αὐτή ἰσοδυναμεῖ μέ τόν Ἀθροιστικόν Νόμον, πού συνδέει τήν στερητικήν μορφήν (α, Α: στερητικόν ἢ ἀρνητικόν) μέ τήν ἀθροιστικήν μορφήν τοῦ ὀνόματος (α, Α: ἀθροιστικόν ἢ θετικόν) (ΑΤΟΜΟΝ = 532 καί ΤΟΜΟΝ = 531):

$$532 = 1+531 \rightarrow \Sigma(\text{ΑΤΟΜΟΝ}) = \Sigma(\text{Α}+\text{ΤΟΜΟΝ}) \approx \text{ΤΟΜΟΝ}$$

Ἐρμηνεία: Ἡ στερητική ἐννοία (ἄτομον) στερεῖται τῆς ἐννοίας «τομόν» (δέν τέμνεται), ἀλλά τό ὀριακόν ἄθροισμά της ἰσοδυναμεῖ μέ τό τομόν (τέμνεται).

1.3 Ἡ Σχέσις Χρυσῆς τομῆς Φ

Ἡ σχέσις αὐτή ἀναφέρεται σέ μίαν ἀκολουθίαν ἐναριθμῶν ἐννοιῶν, ὅπου κάθε ἐννοία ἀπό τῆς τρίτης καί μετὰ ἰσοῦται μέ τό ἄθροισμα τῶν δύο προηγουμένων. Τότε ὁ λόγος (τό πηλίκον) ἐκάστης ἐννοίας πρὸς μίαν προηγουμένην εἶναι μία δύναμις τῆς Χρυσῆς Τομῆς Φ (ἢ τοῦ Μέσου καί Ἄκρου λόγου Φ): $\Phi = (1+\sqrt{5})/2 = 1,618...$

[ελαία (47), Αθήνη (76), Ἕλλην (123), Αθήναιον (199), Ἀρκάς (322), Ἀλέξανδρος (521), δημοκρατικός (843)]

(π.χ. (ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ)/(ΕΛΛΗΝ) = 843/123 = 6,853... $\Phi\Phi\Phi = \Phi^4$)

Ἐρμηνεία: Ὁ Ἕλλην καί ὁ Ἀλέξανδρος (ὁ κάθε Ἀλέξανδρος) ἀνήκουν στό ἴδιον γενεαλογικόν δένδρον, δηλαδῆ, στήν ἴδιαν ὀμάδα «DNA»

1.4 Ἡ Σχέσις Διαπασῶν

Ἡ σχέσις αὐτή ἀναφέρεται σέ μίαν ἀκολουθίαν ἐναριθμῶν ἐννοιῶν, ὅπου ὁ λόγος (τό πηλίκον) κάθε ἐννοίας ἀπό τῆς δευτέρας καί μετὰ πρὸς μίαν προηγουμένην ἰσοῦται μέ μίαν δύναμη τοῦ ἀριθμοῦ δύο (2) (ὁ ἀριθμός δύο στήν πρώτην, δευτέραν, τρίτη ... δύναμιν):

$$[\text{νερὸ (225), ἡ θάλασσα (450), ἡ Ατλαντὶς (900)}] \Rightarrow (\text{Ατλαντὶς})/(\text{ἡ θάλασσα}) = 2$$

Ἐρμηνεία: Ἡ ἐννοία τοῦ ἀριθμητοῦ (π.χ. ἡ Ατλαντὶς) γεννᾶται ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ παρονομαστοῦ (π.χ. ἡ θάλασσα), καί ὕστερα ἀπὸ ἕναν κύκλον ἐπιστρέφει στήν δευτέραν ἐννοίαν (στήν θάλασσαν) ὑπὸ διάφορον ὀμως μορφήν.

2. «Γνωμονική Ἀκολουθία» (ἐκ τοῦ ρήματος γιννώσκω: (ὁ γιννώσκων, ὁ γνωρίζων, ὁ εἰδήμων) εἶναι μία ἀκολουθία τύπου Fibonacci (1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, ...), ὅπου τὰ μέλη της εἶναι **λέξεις - ἀριθμοί - ἐννοιες**, καί κάθε μέλος ἀπὸ τοῦ τρίτου καί πέραν ἰσοῦται μέ τό ἄθροισμα τῶν δύο προηγουμένων:

$$\text{λέξις(1)} + \text{λέξις(2)} = \text{λέξις(3)}, \text{λέξις(2)} + \text{λέξις(3)} = \text{λέξις(4)}, \dots, \text{λέξις}(v-2) + \text{λέξις}(v-1) = \text{λέξις}(v)$$

$$\Rightarrow \text{λέξις}(v) / \text{λέξις}(v-1) = \Phi. \text{ Ὅμοιοι μορφαί: } 203+328 = 531, 328+531=859, \dots$$

Τὰ μέλη πάσης Γνωμονικῆς ἀκολουθίας συγκρίνονται μέ τὰ μέλη ἐνός γενεαλογικοῦ δένδρου:

... πρόπαππος, πάππος, πατήρ, υἱός, ἐγγονός, δισέγγονος, ...,

ἀνήκουν δηλαδῆ στό ἴδιον γενεαλογικόν δένδρον ἐννοιῶν.

Ἡ ἀκολουθία τῶν μελῶν τοῦ γενεαλογικοῦ δένδρου ἀντιστοιχεῖται μέ ἀκολουθίαν ὁμοίων τριγώνων, ὅπου ἕκαστον τρίγωνον διαφέρει τοῦ ἄλλου κατὰ τό μέγεθος, τήν θέση καί τόν προσανατολισμόν (ΑΝΙΣΟΤΗΣ). Λόγω ὀμως τῆς ὁμοιότητος (τά ὀμοια τρίγωνα ἔχουν ἴσες γωνίες), ἕκαστον ἐξ αὐτῶν δύναται νά ταυτισθεῖ μέ ὅποιονδήποτε ἄλλο, ἐάν (α) ἀμφότερα ἀναχθοῦν στήν ἴδιαν κλίμακα διά σμικρύνσεως ἢ μεγεθύνσεως, (β) καταλλήλως μετακινηθοῦν, καί (γ) καταλλήλως περιστραφοῦν (ΙΣΟΤΗΣ).

Τό Ἀλφαριθμητικόν Σύστημα τῶν Ἑλλήνων:

α=	1	β=	2	γ=	3	δ=	4	ε=	5	Ϝ=	6	ζ=	7	η=	8	θ=	9
ι=	10	κ=	20	λ=	30	μ=	40	ν=	50	ξ=	60	ο=	70	π=	80	Ϟ=	90
ρ=	100	σ=	200	τ=	300	υ=	400	φ=	500	χ=	600	ψ=	700	ω=	800	Ϡ=	900

π.χ., ΓΕΝΟΣ = Γ+Ε+Ν+Ο+Σ = 3+5+50+70+200 = 328

3. Κάθε ἰσόψηφον ἔπος κατὰ κανόνα περιλαμβάνει δύο λέξεις α) ὄνομα ἢ ρῆμα καί β) ἐπίθετον ἢ ἐπίρρημα. Τό ἐπίθετον πρέπει ν' ἀναφέρεται στό οὐσιαστικόν, τό δέ ἐπίρρημα στό ρῆμα.